

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ὁ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

ᾠχος π̅̅̅̅̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

ᾠχος π̅̅̅̅̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου

σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η

σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου

σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Kα τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η

η μου ου ως θυ μι α μα α ε νω πι ι ι ο

ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη

η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοιστην α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω

Ε ν τω εκ λει πει ει ν ε ξ ε μου το πνευ μα μου
και συ εγ νω σ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρου
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

A^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη των την ψυχη μου ^v_{δλ}

E^{Δι} κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωντων ^v_{δλ}

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^v_{δλ}

P^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε_{γλ}

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^v_{δλ}

E^{Nη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^v_{δλ}

E^{Nη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ_{δλ} ε ως ου

αν τα πο δω μοι ^v_{δλ}

E^{Nη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ^v_{δλ}

Γ^{Nη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου ^v_{δλ}

Ἴστῶμεν στίχους 5', καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου 5'.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν
Εσπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει
αν σοι Χρι στε προ σφερο μεν ο ο τι ην δο κη σασ του
ε λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε
ως

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ
χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ι ψησ η μας
α πο του προ σω που σου αλ λα ευ δο κη σον του ε
λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον
Χαι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι
ων Θε ου και τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω
πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα

α σε ε ως ^νδζ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δδζ εκ πα σων των

α νο ο μι ω ναυ τ ^νδζ

Ο^{νη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος

εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις ^νδζ βου λη η σει σταυ

ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα

αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα

α σε ε ως ^νδζ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, ^Δδζ

παν τες οι λα οι ^νδζ

Τ^{νη} ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν

Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας ^{Δι} ^{νη} Α δα μι αι ον

γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος ^νδζ και ε

δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ^Δδζ ζω ην αι ω νι

ον και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. Γ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω να

Δ ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α

φουτρι η η με ε ρος

Δόξα.

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Σ ε δο ξα ζο με ε εν Κυ ρι ι ε τον ε κου σι

ως δι η η μας σταυ ρο ο ο ον υ υ πο μει ει ναν

τα α και σε προ ο ο σκυ νου ου ου μεν παν το

δυ να α με Σω ω τηρ μη η α πορ ρι ι ι ι

ι ι ψης η η μας α πο ο του ου προ σω που σου ου

Δι αλλ ε ε πα κου ου σον και σω ω ω σο ον η η η

Νη ρ μας δι α της α να στα α σε ω ω ως σου ου φι

λα α α αν θρω ω ω ω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Και νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ο Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α

φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης

γης ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις

συ να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε

ε ε νσ γαρ α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε

νος και εκ ταυ της προ ελ θων με τα της προ οσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε σι ι Γι υι ος

δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ

πο ο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο

ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον

α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον

τες ^{Δι} ο μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο
 ο ον η η η η μων ^{Νη} ον ι ι ι κε τε ευ ε
 μη η τερ α ^{Δι} νυ υ υ υ φε ε ε ευ τε ^{Δι} ε λε
 η ^{Νη} θη ναιτας ψυ χα ^{Δι} ας η η μω ω ω ^{Νη} ων
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος ^{Δι} - θ

Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α τῃ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϝ ϝ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν^{Πα} τοις
 φο βϝ με ε ε ε νοι οισ το Ο ο νο μα α α
 σϝ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα

εν

τω α κη δι α α σαι την καρ δι ι ι ι
α α α αν μϑ

E^{Nη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν ^{Πα} τοις
φο βϑ με ε ε ε νοι οις το Ο ο νο μα α α
σϑ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στίχ. β'. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκε

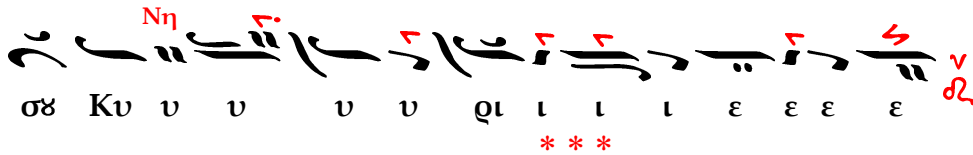
πα σθη σο μαι εν τη σκε ε πη των πτε ρυ υ
υ υ γω ω ω ων σϑ

E^{Nη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν ^{Πα} τοις
φο βϑ με ε ε ε νοι οις το Ο ο νο μα α α
σϑ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στίχ. γ'. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου
η με ραν ε εξ η
με ε ε ε ρας

E^{Nη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν ^{Πα} τοις
φο βϑ με ε ε ε νοι οις το Ο ο νο μα α α

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

A^{νη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η
η η α θανατος προς τους εν σκο τει το φως το α λη
θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα
σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα α
σοι

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος πλ' Κε ρ

χ
Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
 κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
 λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
 μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως
 Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου
 Ι ι ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε
 α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυ μ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη

Π^{Κε} α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
 Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ^{Πα} ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 Γι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τες
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πά Πα ρ

Α^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πά Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημειώσεις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *